

nov 30.000 K, za ustanovitev tehniških ustanov 35.000 K, za ustanovo za obrtno strokovne šole 50.000 K, za tri ustanovna mesta na dijaškem zavetišču na Dunaju 30.000 K, za zgradbo realnega posloplja v Ljubljani K 960.000 K. Poleg tega je porabila Kranjska hranilnica vsako leto znatne zneske za podporo učeče se mladine, s tem, da je redno darovala precejšnje vsote predstojništvom vseh srednjih šol dežele, potem vsem ljudskim šolam v Ljubljani in društvom, ki se bavijo s takimi podporami. III. Zemljedelstvo. Neznatne tudi niso v svoji skupni vsoti številne večje in manjše podpore za pospeševanje zemljedelstva. Ne glede na Kmetijsko družbo za Kranjsko, ki dobiva dokaj let rentne podpore, so se podpirale tudi njene podružnice in mnogoštevilne gospodarske zadruge; tudi prispevki, ki jih je darovala Kranjska hranilnica za napravo in ohranitev šolskih vrtov v deželi, katerih naprave ne bi bila pospeševala. Samostojna akcija, ki jo je priredila Kranjska hranilnica, je bila podpora za prenovitev vinogradov in krškem okraju s porabo okroglo 30.000 K. IV. Promet tujcev. V ta namen so se darovale podpore kranjskemu odseku nemškega in avstrijskega planinskega društva, volilo zdravilišča na Bledu v znesku 35.000 K in več manjših podpor za povzdigo tujkega prometa. V prometu Kranjska hranilnica se tudi ni nebiestveno udeleževala pospeševanja za gradnjo železnic v deželi. Prispevala je k začetnim delom skoro vseh krajevnih železnic na Kranjskem. O priliki gradnje železnic Ljubljana-Kamnik, dolenskih železnic, železnice iz Ljubljane na Vrhniko in proge Kranj-Trzin je pospeševala Kranjska hranilnica njihov financiranje s tem, da je prevzela osnovne delnice v skupnem znesku 587.200 K. Za napravo železniških postaj na Verdu pri Vrhniki, Boštanju in Beli peči je prispevala vsevкуп 17.000 K. VI. Umetnost in umetni obrt. Redne letne podpore so se dajale umetnoobratni strokovni šoli v Ljubljani, Kranjskemu zavodu za umetno tkalstvo, Filharmonični družbi in Glasbeni Matici. Poleg tega je podpirala Kranjska hranilnica ne majhno število domačih umetnikov z ustanovami in z nakupom njihovih del. Cerkevni umetnosti zlasti je služila letna podpora škofjskemu umetniškemu društvu v Ljubljani. Nič manj ni pospeševala Kranjska hranilnica vzdrževanja in popraviljanja cerkvenih umetniških spomenikov. K stroškom za popravilo stolne cerkve v Ljubljani in k stroškom kapiteljske cerkve v Novem mestu je darovala znesek 15.000 K. Manjše zneske je naklonila za zgradbo, odnosno vzdrževanje in olepšanje cerkva pri Sv. Jakobu in v trnovskem predmestju v Ljubljani, potem one v Stari Loki, St. Lampertu, na Premu, frančiškanske redovniške cerkve v Novem mestu, cerkva v Radovljici, St. Marjeti pri Preski, Velešovem in več drugih. VII. Za stavbni razvoj deželnega stolnega mesta, osebje tamkaj za zgradbo posloplja, ki služijo obče koristnim namenom, se je darovalo med drugim: za gradnjo župnišča pri Sv. Jakoba 24.000 K, za gradnjo delavskih hiš 180.000 K, za gradnjo topničarske vojašnice 300.000 K, za gradnjo deželnega muzeja "Rudolfina" 260.000 K, za gradnjo deželnega gledališča 52.000 K, za gradnjo poštnega posloplja 70.000 K. VIII. Znanstvena stremiljenja je Kranjska hranilnica vselej dejanski podpirala. Muzejsko društvo in potresno opazovalnico je podpirala prav tako radodarno kakor mnogoštevilne zasebne učenjake, ki so si izbrali za poklic preučevanje naše domovine. Pričujoče številke dovoljujejo kratek pregled o tem, kar je darovala Kranjska hranilnica v blaginjo dežele in v korist mesta Ljubljane ter dopuščajo nado, da bo mogla Kranjska hranilnica ob pospešnem in neoviranem razvitku svojega poslovanja delovati tudi nadalje v staroobičajnem blagovitem zmislu kot prava dobrotnica dežele Kranjske!

Proti tej hranilnici torej, ki je toliko dobrega storila, so pričeli prvaki po nesrečnih septemberskih dogodkih goniti in jo skušali ugonobiti. Razumi se samo ob sebi, da se je hotelo s tem pomagati edino na pol bankerotnim prvaškim potjetjem, ki smrdijo vsi precej po — žilindri... Pričelo se je agitirati s tem, da ne stoji kranjska hranilnica dobro. To je seveda brezvestna, pobalinska laž. Dne 1. oktobra 1908

imela je kranjska hranilnica za skupno čez 65½ milijonov kron. Ves ta denar je popolnoma varno naložen, tako da vložniki niti vinarja ne morejo izgubiti. Poleg tega ima hranilnica še rezervnega sklada blizo 9 milijonov kron. Prvaška gonja je povzročila, sicer, da so se vloge do konca novembra za 9 milijonov znižale. Tisti, ki so denar zahtevali, se je brez zapreke izplačal. Ta vzorna hranilnica se je torej lahko brezvestni prvaki gonji smejala.

Na naprošbo hranilnice sta tudi od vlade pooblaščenca gg. c. k. dvorni svetnik Gozani in c. k. deželno-sodni svetnik Kremlašek blagajne preiskala in našla, da je vse "v naravnost vzornem redu" in da daje kranjska hranilnica vložnikom "najboljše varstvo ter je vsak strah pred kakšno izgubo popolnoma neutemeljen".

Povedali smo to, da pokažemo ljudstvu, s kakšnimi brezvestnimi sredstvi se bori prvaka gospoda proti vsemu, kar ne trobi v njen rog. Mnogo je zaslepljenih, ki bodejo svoje denarje raje v bankerotne prvake zavode vlagali. In kadar jih bodejo izgubili, takrat naj se ti reveži potrkajo na svoja prsa in naj zakličejo: mea culpa, mea maxima culpa...

Napredna podjetja pa bodejo rastla in se razvijala. Kajti ta podjetja so izraz stare resnice, da zamore slovensko ljudstvo le s pomočjo nemškega in sporazumno z nemškimi napredovati.

In čas bode prišel, ko bodo Slovenci sami svoje hujskače — proklinjali!

Politični pregled.

Viteški Madžaroni. Madžaronski poslanec Nagy namerava napraviti dne 14. aprila, to je na dan 50 letnice tiste komedije, na kateri je stari Košut odstavil habsburško krono od ogrskega trona, gotovo proticesarsko priredbo. Zaje se je zanj že 25 madžaronskih poslancev priglasilo. Ali nimajo na Avstrijskem nobene mokre cunje, da bi te ciganske klaviriteze poglali?

Kaj zmore dobra organizacija, nam je pokazala Unija predilniških delavcev v svojem poročilu za 1906 in 1907. V teh dveh letih se je udeležila 374 akcij, in sicer 178 naskočnih štrajkov, 6 odbijalnih, 23 izprtij, 113 gibanj brez štrajka. Od teh se je doseglo popolnega uspeha v 158, delnega v 177 — le 39 akcij je bilo brezuspešnih. Pri teh akcijah je bilo udeleženo 47 podjetij iz 120.492 delavci in delavkami. Doseglo se je: 1. 1906. Za 1.746.260 kron letno zboljšane plače in 1.822.800 ur letno skrajšane delavnika; 1. 1907: 2.610.334 kron letno zboljšane plače in 6.861.065 ur skrajšane delavnika. Odkar pa eksistira "Unija predilniških delavcev in delavk", t. j. od 1. marca 1. 1901 do konca septembra 1908, se je plačalo štrajkovske podpore — 787.029 kron. V letu 1906 in 1907 se je izplačalo samo štrajkovskih podpor 523.975 kron. Brezposelne podpore je plačala Unija samo v letu 1908 (od januarja do septembra) — 84.291 kron. Od svojega postanka je plačala Unija brezposelne podpore znesek 243.632 kron, za pravovarstvo pa 22.967 kron. Potovalne podpore je izplačala Unija letos (od 1. januarja do 30. septembra) že 38.643 kron. Članov šteje danes: 54.000. Tako delavci! Ali bi ne bil tudi skrajni čas, da se kmetje organizirajo in za se delajo?

Plače za poslance, to je, kakor znano, eno najvažnejših vprašanj avstrijske politike. Kajti poslanci imajo sicer srce za ljudstvo, pa tudi za — svoje žepe. Kakor smo že poročali, hoče vlada zdaj poslancem plače pavšalirati. Obenem se bode tudi dohodke predsednika in podpredsednikov znižalo. Vsak poslanec bi po vladini predlogi letno 6.600 kron dobil. Dohodki predsednika bi se zvišali od 20.000 na 30.000 kron, dohodki podpredsednikov pa od 12.000 na 15.000 kron. Potemtakem bi nas davkoplačevalce koštala državna zbornica sledeče svote:

516 poslancev po 6.600 K	3.405.600 K
predsednik	30.000 "
5 podpredsednikov po 15.000 K	75.000 "
skupaj	3.510.600

Torej okroglo 3½ milijonov kron bi nas ti pridni gospodje koštali. Približno toliko plačujemo tudi danes zanje. Torej, volilci, le tiho bodite: po-

slanci ne bodejo od lakote poginili, prav gotovo ne...

Državni proračun kaže za leto 1909 nina 2.303.596.103 krone izdatkov, 2.303.657. ima kron pa dohodkov. Med dohodki so največji Medve oni, ki pridejo iz davkov! 345 milijonov b da ni država izprešati iz direktnih davkov, cerkv milijonov pa iz indirektnih, 144 milijonov je mo pol iz carine, 173 milijonov pa iz kolke nalag taksi t. d. Direktni davki so razdeljeni Medv bogatini in reveži, indirektni pa plač literc večinoma siromašno delavsko lj hudo. stvo! — Med izdatki so zanimivi: st na cy za "skupne zadeve" (za c. in kr. armado) dolg! milijonov in pol, za c. kr. deželno bran nalog 87.304.574 kron!

Dopisi.

Iz Spodnje Polskave. Dne 28. grudnia 1 izvoljeni novi obč. odbor izvolil je dne 20. t za župana zopet prejšnjega župana vri g. Siherla; za svetovalce pa g. restavrat Trösterja in g. Potočnika, oba na Pragersk Članek v „Slogi“ in sicer v prvi štv. je ta velika laž, da bi bila pri volitvi propala „nem tarska stranka“ (nemškutarje imenuje nam „Sloga“ „Štajerciance“). „Sloga“ toraj začne prvi štv. resnično obracati in lagati kakor prednik „Novi slov. Štajerc“. Ta list nam zavolj laži in narodnega hujskanja ni mogel živeti, slutil je da ga nobeden posejnik mara, ter se je prekrstil v novo ime „Slog misleč da bode boljše slo; ravno tako ka če pride kaka obrt na kant, spremeni ime skuša pod novim imenom nadalje ljudstvo bati. Pa „Sloga“, to ne bode slo, vidi se t prvi številki, da imaš vse lastnosti poginje prednika in ravno tako malo ti bode ljud verjelo kakor „Nov. slov. „Štajercu“, najma v Polskavi. Mi smo naprednjaki ter se ne rano na narodne hujskače mi delamo; le za gos darstveni napredek v teh za kmete jako žalost časah. Troje neumne narodne hujskarije pro „Sloga“ le kje drugod, pri nas nič ne sku mi ne potrebujemo židovskega blaga. Mi smo ostanemo vli slovenski možje, pa tudi Šta cianci. Prorokujemo ti pa že naprej, da bo končala v kratkem času na jetiki, kakor končal ranjki „Novi slov. Štajerc“. Mi smo

Iz Slov. Bistrice. „Sloga“ želi za Bistrico narodnega lončarja in sodarje. Nam je vse eno ali je Nemeč ali Slovenec. U lončar in umrli sodar sta bila oba Nemea, de zvesta delavca ter pri ljudstvu sploh jako ljubljena ker sta bila vestna delavca. Imam bližini sodarja narodnega hujskača po reč „Sloge“; pa boljše bi bilo manj hujskati, sode delati za rabo za tekočino ne pa za fi Ne narodnost temveč strokonjaštvo dela m mojstra.

Iz Pragerskega. Že večkrat smo imeli v se pritožiti zoper napade črešnjakega žup Janez Sušnika, pa smo zmiraj še prizana Zadržno nedejlo je zopet klatil na prižnici, med drugimi neumnostni kričal, da smo si najeli neko razčapano malovredno osebo, ka je pred nami nosila našo rdečo „feco“ (fi itd. Slišali smo da v spovednici celo šolsko izprašuje črez naše časopise. Da draži in nap ljudi od naše stranke, kateri imajo v far kaj za upravit, tega nadalje ne omenimo. danes spregovorimo samo resno besedo: G. i nik Janez Sušnik! Mi Vam oistro zapomne pustite nas za vselaj in povsod v miru, prvi priložnosti branili se bodedo ter vas oistro napali, da se bodede v najskrivnejši škrikl! Mi hočemo pred Vami mir, drugače bodedo upognili, in ako bi bili Vi tako vi kakor je sv. Mihela stolp. Sodil nas bode l ne pa človeče, katero ima koše grehov na s Toliko v premislek.

Laporje pri Slov. Bistrici. Dragi „Štaj nekaj ti imam poročati od našega žup Medveda pa tudi od Laporskega „teaterja“ je Medved v stari šoli zrihtal. Preje se i nik ni upal iti deco krščanski nauk v s šolo učiti; je dejal, da bo „plafon“ na nj padel. Ali zdaj je „teater“ tam, zdaj pa se harica gre „teater“ igrat. V tem „teatru“ in različne igre, po noči pa Bog zna kakšne d grede mladina. Dobro je vrihtal Kriztuzov m

mestnik ta „teater“; po 1 kroni se plača vstopnina itd.; dobro je za govedino, ker Medved ima rad meso, to je vsakemu znano. Nadalje je Medved lansko leto na cvetno nedeljo pridigoval, da niti ni helerja zaslužil pri zgradbi povečane cerkve, še skorej bi bil ob zdravje prišel, toliko je moral trpeti; gospod je moral težko kamenje nalagati in opeko nositi itd. O Vi vboji siromak Medved, račune pri topli mizi sklepati in pa en literček z Vašimi podrepaniki piti, to pa ni tako hudo. Kdaj bote pa sv. misijon brali, ko ste ga na cvetno nedeljo pozabili? To je še zmirom na dolg! Ta gospod je faranom silno velike plačilne naloge napisal. Farani so šli nad župnika v njegov breg; dobro da je imel ključavnico, da se je zaprl, drugače bi ga bili pohrustali. Bojo se enkrat laporski fari oči odprle, pa joj prepozno bo. Župnik tudi pridiga, da nedelja je Gospodov dan; zakaj pa on ne spoštuje nedelje celi dan, da uraduje v svoji posojilnici? To ni kristjan, ki se celi dan za penz briga! Ako ste vi župnik Kristuzov, namestnik, držite se bolj cerkvenih knjig, ne pa politike! Nadalje Vas vprašamo zakaj, na svojega brata ne čuvate bolj, da zmirom ponočuje; od tistega pa nič ne ve povedati iz prižnice, le pred svojim pragom prej pometite potem ite pred druge pometat. Boga žiher zahvalite, da Vas je laporska fara sprejela, iz pod Wejsperga ste morali odrediti. Kaj veste kako Vam je šlo zadnjič v Bistrici ko vas je en Nemec za frak držal? to je bilo lak, lak, gemer frak frak ...

Opazovalec.

Iz Halož. Ko je bila prišla Lizika v naš farov, bila je kakor rožica v sredini vrta; nje obrazek bil je mil, nje oči bile so človeku v srce segajoče. Smehljaj nje je očaroval, govor nje je bil prijeten. Dobro še se spominjam ko sem jo bil srečal nekoč. Obstal sem bil. Nepremično sem zrl za njo, ter tiho zdihnil: Ljubi Bog zakaj si mi jo pokazal, ako mi je ne daš?! Kri mi je kipeła k srcu, pozabil sem na vse; skoraj bi bil padel na kolena, da je vstvaril večni duh kaj tako milobnega. Dragi čitatelj ko pa je pogledal danes lahko bi se razjokal. Ni več tistega milega obrazka in izginile so nedolžno smehljajoče oči. Ob neki priložnosti prasham Tonča kaj se je vendar pripetilo Liziki, da se je v zadnjem času tako spremenila. Dragi prijatelj tudi meni se čudno vidi, odgovori Tončo, sicer Ti pa moram reči, da še nisem videl nobene farovske kuharice lepe. Cenjeni gospod urednik! Mislim sem Vam že o tem poročati pa nisem si upal ker pri nas večkrat burja zabrije, da nam črnilo zmrzuje. Tudi našemu kaplanu spet huda prede, ker se ne odkriva cerkvenemu ključarju. Prevzel je tudi viničarja cerkve. Zato bo v kratkem poklican spet v Maribor na odgovor. Bog daj da bi se preselil, ker svojega vina nikomur ne privoščim, sam pa ga le pije in je ročko strl nekoč. Kje so časi ko si še bil abstinent. Jaka!

Pusti zdaj politiko
Brez Habičaka ne bo šlo;
Juri Muri njega Jaha,
Občina že vsa je plaha
Društva vsa se krhajo
Crni, ker nesložni so.
Oj „Štajerc“ ti pa le še piši,
Habičaka nam nariši.

Miroljubček.

Iz Kozjaka. Staro leto je minulo, nastopili smo novo in ravno v novem moramo začeti, da nas na potlačijo nasprotni narodnjaki. Zatorej vas prosim za nekaj vrtic prostora, da navedem nekoliko od našega blagega kraja Kozjaka. Nedavno je naš fajmošter N. N. pri nekemu delavcu za cerkvene dele pustil nekaj naročiti za v njegovo župnijo; njegovo ime mi ni znano. Imela sta beseda do Božiča delo izvršiti a on je zdelal svojo reč na domu, ko mu naznani da je reč gotova, on ne da ne odgovarja, zamislil se je nazaj na Vransko v svojo nekdanje življenje in pustil je vse na strani. Oznanje vedno da potrebuje denar a dela se nič. Zraven tega se sliši bi pustil novo pripravljena reč postaviti ali pa je še staro za nas dobro. Sedaj pa vidiš, ljubi „Štajerc“, da tudi ti gospodjo lažejo ne pa mi naprednjaki, in ravno te ljudi farbajo, kateri še z njimi držijo. Saj nas ne bodo več; sedaj je leto 1903 lepo je naše razvitje na pameti, mi domači farmani vas do pete dobro po-

znamo! Jaz vam odslej priobčim vsako malenkost naših Kozjaških narodnjakov. Zato upam da se poboljšajo, drugače vam pojasnimo vse. Za danes samo toliko, več prihodnjic!

Več naprednjakov.

Dramlje. O g. Ogrizeku župniku v Dramljah se pripoveduje, kako on sedaj v farovi in župniji razsaja in razlija, ker je bil njegov priziv proti seznamu davkoplačilnega izpiska od c. kr. okr. glavarstva Celje zavrnjen, ter se ima občinska volitev klub Ogrizekovem nasprotovanju vršiti. Pri tej priliki se Ogrizeka opomni, naj nazaj pomisli, kako je on svoj čas v Čresnicah tamošnjega učitelja A. pri sodnji in okr. šol. svetu v Konjicah in v časnikih obrekoval, obdolževal in se lagal: da isti vedno v polnoči vstaja, z lučjo po šoli hodi in straši!! po šoli „razbija in razsaja“! da se vse trese, zato je nevarno! in ljudje se ga bojijo!! itd. celo stran enačih hudobnih, nesramnih izmišljotin, — ter je sebe! in še sedem drugih za izpoved in priče ponudil. Ker pa sodnija in okr. šol. svet Ogrizekov značaj in njegovo vedenje nista poznala in ker je on strašansko hudo in nevarno čez učitelja naznanil, sta 7 prič, vendar pa brez Ogrizeka, resnično v Konjice pozvala in izprašala. A med temi je načelnik krajn. šol. sveta razodel, da je učitelj kot njegov tajnik posebno tisti večer v pozno noč šolske račune sklepal, ter mu jih je drugi dan vedno položil itd. Učitelj pa je moral ponedeljem še tem 7 pričam 14 kron prične plačat. Na to je župnik Ogrizek pač resnično po farovži razsajal, razbijal in ropotal, ter po fari bezgal, ker se ni po njegovi „sveti svojevolji in škodoželjnosti“ zgodilo in posrečilo. Dotični učitelj pa ni le samo takrat, temveč navadno vsaki večer do pozne noči bral, se za uk pripravljaval in šolske zveske pregledoval in pripravljaval, a župnik Ogrizek je iz hudobije vse to kot: norost, strašilo in nevarnost sodniji itd. ovadil. Zato pa tudi posvetne in duhovske oblasti in gg. tovariši duhovnika zagrizena vedno bolj spoznavajo, se mu smeji in ga prezirajo. Tako so ga menda ja tudi vsi Dramelčani spoznali, ter se bodo vedli njegove bodoče prisiljive občinske komande obvarovati!

* * *

Iz Rožne doline. Slovensko-klerikalne občine imajo dostikrat smolo s svojimi župniki. Ker je šla občina Rožek pri zadnjih volitvah v polletju v črne roke, izvolilo se je posestnika Jožeka Paul iz Dolinčaka kot župana. Temu črnemu gospodu se je kmalu potem neprijetnost dogodila, da se mu je dokazalo lepo kupčijo z amerikan-skimi švindlerskimi pilnami, katere ničvredne sleparije je nevednemu vse verječemu ljudstvu prodajal. In glejte: okrajna sodnija v Rožku je pred kratkem obsodila tega župana Paula zaradi neopravičene kupčije z zdravilnimi sredstvi na 300. kron globe. Deželna sodnija pa je to obsodbo potrdila. Ta čedna zadeva prvakom sicer ni posebno prijetna. Kajti kakšna mora biti stranka, ki trpi take ljudi v svoji sredi in ki jim celo poveri župniška mesta? Kar se pa tistih kmetov tiče, ki so se dali z lepimi a praznimi besedami pri zadnjih občinskih volitvah na prvaške limanice vjeti, gotovo svojo neumnost že obzahujejo. In prihodnje volitve bodejo pač pomedle s švindlersko prvaško vlado.

Jesenice ua Gorenjskem. Slaba mu prede!

Komu? fajmoštru Zabukovcu. Seveda v blaženi Ljubljani pod komando izpokorjenega dohtarja Tavčarja, pobratina Šusteršica in Trillerja (zadnji nemške rodovine)! so nam v sodnjemu kraju Teržič, Radovljica in Kranjskagora postavili za deželno - zbornskega kandidata, bohinjskega duhovna kranskega Janeza Piberja. Tega kateri nadzoruje bohinjske krave, naj bi tudi mi Jeseničani volili! Pa kaj še, ali morda nas celi svet za take neumneže ima, da se bomo mi pustili postaviti naše kandidate od ljubljanskih ...! Ne nikdar nikoli več. Na Jesenicah kot največji kraj na Gorenjskem vstanovil se je lastni gospodarski odsek, kateri bode od sedaj na dalje, vedno iz kraja Jesenice pristnega gorenjskega kandidata postavil in preskrbel to, kar nam ljubljanski hujskači ne morejo preskrbeti! Pojte se solit vsi skupaj z vašim ruskim in srbskim Hribarjem vred, akoravno ste vse pope iz Kranjske z Bonaventuro

na pomoč poklicali, vam ne bode nič pomagalo. Na Jesenicah, na Savi in na Javorniku se dani, to se je pokazalo 4. decembra p. l. Fajmošter Piber je propadel. Kake zasluge pa ima fajmošter Piber? Bohinje odgovorite nam na veliko vprašanje? Od bohinjskega tunela do jezera? In do tacega človeka maste vi največje zaupanje?!! Če vam prav, nam tudi! Ali je morda fajmošter Piber delavski kandidat? Delavci ali veste kako vas je Piber na jesniškemu shodu nafarbal, kontra tako kmete v Teržicu? Pa naj bode zaenkrat, pri prihodnjih volitvah vam bomo več povedali!

Novice.

Bojkot kazniv! Po nesrečnih septembrskih dogodkih so pričeli brezvestni a ošabni prvaki na celi črti z bojkotom. Pametni človek se je tej nesramnosti smejal, kajti vsakdo vendar ve, da so Slovenci gotovo toliko od Nemcev odvisni, kakor ti od Slovencev. Vzemimo le vinogradnike ali živinorejce ali sadjorejce. Komu za Boga naj oddajo ti svoje blago kako ravno Nemcu, nemškemu kupcu? Iz tega stališča je bil bojkot smešen in ljudstvo je moralo žalibog posledice prvaške gonje na lastnem trupu čutiti. Ali bojkot je tudi v zmislu cesarske postave prepovedan in kazniv. V tem oziru objavlja sekcija štajerska zveze avstrijskih industrijcev te dni v dnevnih listih sledečo izjavo: — V zadnjem času se množijo slučajji, v katerih se uresničavajo zlasti iz narodnostnih vzrokov proti posameznim delom in podjetjem industrije bojkotna gibanja. Kakorkoli se misli o splošni opravičnosti našemu času primernega bojne sredstva bojkota, je vendar gotovo, da se dobi bojkotna gibanja, ki prekosijo meje dovoljenega in ki se jih mora smatrati že na podlagi obstoječih postav za prepovedana. Tu sem spadajo brez dvoma bojkotna gibanja, s katerimi je hujskanje proti narodnostni združeno, katero se zasleduje izrečno po § 278 kazenske postave. Ako se na ta način taka bojkotna gibanja označi kot kazniva in prepovedana, dana je pa tudi možnost, da se toži njih povzročitelje na temelju meščanskega zakonika za povračilo napravljene škode. Nadalje ni treba dokazati, da se je škodo napravilo s to ali ono posebno opombo; § 1301 meščanskega zakonika dela tudi one osebe odgovorne, ki so združeno pomagale napraviti škodo z zapeljavanjem, pretenjem, ukazom, pomaganjem, skrivanjem itd. Po § 1202 se sicer lahko povrnitev te škode od vsakega udeleženec nepostavne bojkotnega gibanja zahteva. Naši člani naj se torej teh dejstev spominjajo in naj ob priliki par hujskajočih listov ali hujskajočih agitatorjev primejo in za povrnitev škode tožijo. — Tako govori ta spis. In spis se krije s postavo. Mi ponavljamo torej še enkrat glavne točke: 1. Bojkot je na Avstrijskem strogo prepovedan. — 2. Kdor bojkotira, ne bode samo zaprt, temveč mora tudi vso škodo povrniti, ki jo je napravil bojkotiranemu podjetniku. — 3. Ako me bojkotira več oseb, jaz pa dobim le eno, potem je ta za vso mi prizadeto škodo odgovorna. — To niso šale, temveč to je krvava resnica! Mi opozarjamo torej svoje somišljenike, naj vsacega, kdor bi se dal od brezvestnih prvakov zapeljati in bi razširjal proti njim prepovedano geslo „Svoji k svojim“, takoj kazenski sodniji naznanijo in obenem potom sodnje od njega povrnitev prizadete škode zahtevajo. Tisti kmetje pa, ki niso naši somišljeniki, ki pa se dajo od nasprotnikov hujskati, bodejo sami izprevideli, da je geslo „Svoji k svojim“ ravno taka sleparija kakor svoj čas konzumi. Kdor bojkotira, pride v zapor in plača škodo!

Slovenski klerikalci se delajo zdaj za strastne sovražnike Nemcev in sploh nemštva. Tako delajo, kakor da bi nemški jezik sploh ne bi bil potreben in kakor da bi sami lahko brez njega izhajali. Ali klerikalci se motijo in sementertja jim vrže ta ali ona „garjeva ovčica“ resnično prav odkrito v obraz. Vodja vseh slovenskih klerikalcev je dr. Šusteršič. O temu moškaku, ki ima baje od žindre umazane roke, piše „Naprej“ tako-le:

1. Dr. Šusteršič je izjavil, da je Celje za Slovence „Fremdes Gebiet“!